Nadal: 8 de Gener

Text de l'Evangeli (*Mc* 6, 34-44): En aquell temps, Jesús veié una gran multitud, i se'n compadí, perquè eren com ovelles que no tenen pastor. I començà a ensenyar-los moltes coses. I havent-se fet ja molt tard, se li acostaren els seus deixebles, dient: «El lloc és desert i l'hora ja és molt avançada. Acomiada'ls, perquè vagin a les cases de camp i pobles de les rodalies i es comprin alguna cosa per menjar». I responent, els digué: «Doneu-los vosaltres de menjar». I li diuen: «¿Hi anirem i comprarem pans per dos-cents denaris i els donarem de menjar?». I els diu: «Quants pans teniu? Aneu, mireu-ho». I havent-se'n assabentat, diuen: «Cinc, i dos peixos». I els ordenà que fessin asseure tothom per colles sobre l'herba verda. I s'assegueren per grups de cent i de cinquanta. I prenent els cinc pans i els dos peixos, mirant cap al cel, digué la benedicció i partí els pans, i els donava als seus deixebles perquè els servissin. I repartí els dos peixos per a tots. I en menjaren tots i quedaren saciats. I recolliren els bocins: dotze coves plens i els dels peixos. I els homes que havien menjat els pans eren cinc mil.

© Albada Editorial / evangeli.net

«Perquè eren com ovelles que no tenen pastor»

Mn. Xavier SOBREVÍA i Vidal
(Sant Just Desvern, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens mostra que és sensible als mancaments de les persones que li surten al seu encontre. No pot trobar-se amb persones i passar indiferent de les seves necessitats. El cor de Jesús es compadeix en veure la gran gentada que el seguia «com ovelles que no tenen pastor» (Mc 6,34). El Mestre deixa a part els projectes previs i es posa a ensenyar. Quantes vegades nosaltres hem deixat que la urgència o la impaciència manin la nostra conducta? Quantes vegades no hem volgut canviar de plans per atendre necessitats immediates i imprevistes? Jesús ens dóna exemple de flexibilitat, de modificar la programació prèvia i d'estar disponible per a les persones que el segueixen.

El temps passa de pressa. Quan estimes és fàcil que el temps passi molt de pressa. I Jesús, que estima molt, està explicant la doctrina prolongadament. Es fa tard, els deixebles ho recorden al Mestre i els preocupa que la gentada pugui menjar. Llavors Jesús fa una proposta inversemblant: «Doneu-los vosaltres de menjar» (Mc 6,37). No només li preocupa donar aliment espiritual amb els seus

ensenyaments, sinó també l'aliment del cos. Els deixebles posen dificultats, que són reals, molt reals!: els pans «costarien un dineral!» (Mc 6,37). Veuen les dificultats materials, però els seus ulls encara no reconeixen que qui els parla ho pot tot; els falta més fe.

Jesús no mana fer una fila dempeus; fa seure la gent en grups. Comunitàriament descansaran i compartiran. Demanà als deixebles el menjar que porten: sols són cinc pans i dos peixos. Jesús els pren, invoca la benedicció de Déu i els reparteix. Un menjar tan minso que servirà per alimentar milers d'homes i encara en sobraran dotze coves. Miracle que prefigura l'aliment espiritual de l'Eucaristia, Pa de vida que s'estén gratuïtament a tots els pobles de la Terra per a donar vida i vida eterna.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Et demanem, Senyor, que siguis la nostra ajuda i defensa. Que tots els pobles de la terra sàpiguen que tu ets Déu i no n'hi ha un altre, i que Jesucrist és el teu servent, i que nosaltres som el teu poble, el ramat que tu guies» (Sant Climent Romà)

- «Només la misericòrdia de Déu pot alliberar la humanitat de tantes formes de mal, de vegades monstruoses, que l'egoisme genera en ella. Ell porta l'esperança: on neix Déu, neix la pau. I on neix la pau, no hi ha lloc per a l'odi ni per a la guerra» (Francesc)

- «La compassió del Crist envers els malalts i les seves nombroses guaricions de tota mena (cf. Mt 4,24) són un signe esclatant que 'Déu ha visitat el seu poble' (Lc 7,16) i que el Regne de Déu és a prop» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 1.503)